

Zondag 15 maart 2026: 4^e zondag in de veertigdagentijd Samueel 16, 1b – 13a en Johannes 9, 1-41

VERKONDIGING

Het verhaal over de blindgeborene die door tussenkomst van Jezus weer is gaan zien, is een verhaal over macht. Wie heeft het hier voor het zeggen: de farizeeën of Jezus? Voor de farizeeën is het feit dat Jezus het op de sabbat heeft gedaan het teken, dat hij niet deugt. Voor de blindgeborene is het feit dat Jezus iemand het licht in de ogen kan geven het teken dat hij een profeet is. Wie heeft er gelijk? Welk teken is het belangrijkste?

De tekenen verstaan: ga er maar aan staan te midden van een wereld waarin zoveel gebeurt als vandaag de dag! Er wordt letterlijk en figuurlijk enorm veel kapot gemaakt onder verantwoordelijkheid van leiders die vooral uit zijn op uitbreiding van hun eigen machtsposities. Duizenden mensen komen om het leven, steden worden kapot gebombardeerd zonder dat de machtigen ook maar aangeven waarvoor dit allemaal goed zou zijn. We leven in een wereld waarin allerlei mensen roepen dat zij de weg naar het licht weten. Dat zorgt voor grote onzekerheid en de begrijpelijke reactie je vast te klampen aan je eigen zekerheden. Zoals de farizeeën doen. Maar wie zich blindstaart op zijn zekerheden, kiest voor blijven en niet voor gaan. De blindgeborene heeft het overigens ook niet meteen door. Eerst zegt hij dat die man Jezus heet, dan noemt hij hem een profeet, daarna een man Gods en tenslotte dringt de openbaring door. Hij is de mensenzoon. De man maakt een proces van Praten en bezinnen door en dat maakt hem pas echt tot en ziende. Zoals Jezus ook zegt over de blinden die zien en de zienden die blind zijn.

Vasten is de kans om je te bezinnen op het verstaan van de tekenen van de tijd. Indachtig het modderpapje van Jezus uit het evangelie van vandaag zouden we misschien een beetje oneerbiedig kunnen concluderen dat Jezus maar wat 'aanmoddert'. Zouden we mogen concluderen dat juist niet in geweldige successen, maar in datgene wat dreigt te mislukken en vaak ook fout gaat, dat juist in dat aanmodderen het koninkrijk van God zich baan breekt. Het goede leven, waarnaar we met zijn allen streven, ligt al besloten in dat aanmodderen. We moeten erin blijven geloven, ondanks al die mislukkingen, ondanks alles wat fout gaat. Daarin ligt toch juist de kracht van ons Christenen. Zoals het aanmodderen van Jezus de blinde laat zien, zo laat ons aanmodderen ons zien waar het werkelijk om draait: gerechtigheid en waardigheid voor iedereen en streven naar duurzaamheid. Door de barsten schijnt het licht, zingt Leonard Cohen.

Het verhaal van vandaag aanhoren, zo'n indringende ervaring tot je laten doordringen roept de vraag op: wat zou het voor ons, voor mij, kunnen betekenen. Ik denk dat het evangelieverhaal een verhaal is dat het duidelijke signaal wil afgeven dat elke mens belangrijk is en dat niemand – om welke reden dan ook – uitgesloten mag worden. Waarschijnlijk hadden honderden mensen die blinde al zien zitten, maar alleen Jezus – zo laat het verhaal ons zien en horen – zag hem met de ogen van zijn hart en gaf hem een plaats in de samenleving. Als we dat voorbeeld proberen te volgen zal onze wereld er heel wat kleurrijker en mooier door worden. Diverse aspecten van ons hongerdoek laten ons zo'n vreugdevol gebeuren zien. Als we dat voorbeeld volgen en betrekken op onze speciale gerichtheid van de veertigdagentijd dan zouden we kunnen zeggen: met onze financiële hulp dragen we bij dat in Bolivia in het bisdom Riberalta menselijkheid in gevangenen kan worden teruggebracht. Een kleine bijdrage om er voor te zorgen dat gevangenen na hun vrijlating niet in criminaliteit terugvallen. De ogen openen voor echte toekomst daar. Zien alleen is immers niet genoeg. Uiteindelijk kunnen we wel zien en toch stekeblind blijven voor

de zorgen en nood van medemensen. Het komt er op aan te leren zien met ons 'innerlijke oog'. Als we merken dat we op bepaalde punten in ons leven 'blind' zijn en dat we een aantal dingen liever niet zien, dan hoop ik dat we een plaats vinden in ons leven die 'Siloam' heet. Het is immers daar dat we bevestigd worden in onze zending om in Jezus' naam 'licht' te brengen in het hart van onze wereld en in het hart van mensen met wie we dagelijks samenleven. Ook dat moeten we overwegen als we a.s. woensdag onze stem mogen uitbrengen

Siloam kan de plaats zijn waarheen Jezus ons zendt om ziende terug te komen en waar hij ons hart opent om te beminnen en ons te laten beminnen. En laten we die plaats AUB niet te ver – en zeker niet alleen in de verre – zoeken. Wellicht vind je ze heel dichtbij. Om de hoek van de straat, in de eigen buurt valt heel wat van gerechtigheid te getuigen en te doen. Als het Rijk van God ergens begint zal het daar zijn.

Pastor Denis Hendrickx o.praem.